

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2002

Nr 1144—1149

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1144	Lag om ändring av 7 och 20 § trafikförsäkringslagen	4667
1145	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för beräkning av pensionsansvaret i fråga om pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare	4669
1146	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om storheter som beräknas för ansvarsfördelningen enligt 12 § lagen om pension för arbetstagare för pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare	4674
1147	Inrikesministeriets förordning om ersättning till den som producerar intressebevakningstjänster som behövs i förmyndarverksamheten	4679
1148	Inrikesministeriets förordning om avgifter för notarius publicus prestationer	4680
1149	Kommunikationsministeriets förordning om Banförvaltningscentralens avgifter	4681

Nr 1144

Lag

om ändring av 7 och 20 § trafikförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 7 och 20 §, sådana de lyder, 7 § i lagarna 374/1979 och 548/2002 och 20 § i nämnda lag 374/1979 och i lag 656/1994, som följer:

7 §

Har någon uppsåtligen vållat sig personskada, betalas ersättning endast i den mån övriga omständigheter bidragit till att skadan uppkommit. Har någon av grov oaktsamhet medverkat till uppkomsten av den personskada han lidit, kan ersättningen nedsättas eller förvägras enligt vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

På basis av den skadelidandes medverkan kan ersättningen för egendomsskada nedsättas enligt vad som anses skäligt eller förvägras med beaktande av den skuld som ligger den skadelidande till last och övriga omständigheter.

Har person- eller egendomsskada inträffat när den skadelidande befunnit sig i ett fordon som olovligen tagits i bruk och den skadelidande visste eller borde ha vetat att fordonet tagits i bruk olovligen, betalas den skadelidande ersättning från fordonets trafikförsäkring bara av särskilda skäl.

Har någon lidit personskada vid framförande av fordon i sådant tillstånd att alkoholhalten i hans blod under eller efter färden uppgick till minst 1,2 promille eller han hade minst 0,53 milligram alkohol per liter i sin utandningsluft, eller har han förorsakat skadan då han annars har framfört fordon under sådan påverkan av alkohol eller annat rus-

RP 223/2002
TrUB 12/2002
RSv 164/2002

medel än alkohol eller under gemensam påverkan av alkohol och annat rusmedel att hans förmåga till felfria prestationer var kännbart nedsatt, betalas ersättning från fordonets trafikförsäkring bara av särskilda skäl.

Har någon lidit personskada vid framförande av fordon under påverkan av alkohol eller annat rusmedel än alkohol eller under gemensam påverkan av alkohol och annat rusmedel i andra än i 4 mom. nämnda fall, kan den ersättning för personskadan som betalas honom nedsättas beroende på vilken andel han hade i skadan.

Har personskada uppkommit medan fordonet stod stilla och har den inte inträffat i samband med att fordonet stannades eller sattes i gång, kan ersättningen nedsättas eller förvägras enligt vad som kan anses skäligt med beaktande av den skadelidandes andel i skadan och övriga omständigheter som inverkade på skadan.

20 §

Har motorfordonets ägare, förare eller passagerare uppsåtligt eller av grov vårdslöshet förorsakat skadan eller har skadan förorsakats genom vårdslöshet under färd

med fordon som olovligen tagits i bruk eller har någon förorsakat skadan vid framförande av fordon i sådant tillstånd att alkoholhalten i hans blod under eller efter färden uppgick till minst 1,2 promille eller hade han minst 0,53 milligram alkohol per liter i sin utandningsluft eller har han förorsakat skadan då han annars framfört fordon under sådan påverkan av alkohol eller annat rusmedel än alkohol eller under gemensam påverkan av alkohol och annat rusmedel att hans förmåga till felfria prestationer var kännbart nedsatt, och betalar i sådant fall trafikförsäkringsbolaget i ersättning för skada ett belopp, som mottagaren har rätt att kräva av den skadeståndsskyldige, övergår denna rätt till bolaget. Ovan avsedd skadeståndsskyldighet bestäms enligt de grunder som anges i 2 och 4 kap. skadeståndslagen (412/1974).

Ett avtal genom vilket bolaget förbehåller sig större rätt gentemot den skadeståndsskyldige än vad som bestäms i denna paragraf är ogiltigt.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1145

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för beräkning av pensionsansvaret i fråga om pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 16 december 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 13 december 2000 om grunderna för beräkning av pensionsansvaret i fråga om pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1103/2000) 4.2.3 punkten i bilaga 1 och 6 punkten i bilaga 2, av dessa 4.2.3 punkten i bilaga 1 sådan den lyder i förordning 254/2001 och 6 punkten i bilaga 2 sådan den lyder i förordning 1412/2001 som följer:

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31

december 2002 och den tillämpas första gången på pensionsstiftelsernas försäkrings- tekniska beräkningar som görs för år 2002.

Helsingfors den 16 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Matematiker Pirjo Moilanen

**ÄNDRINGAR I BERÄKNINGSGRUNDERNA FÖR PENSIONSSTIFTELSE
SOM BEDRIVER VERKSAMHET ENLIGT LAGEN OM PENSION FÖR
ARBETSTAGARE**

4.2.3 PENSIONSANSVARET FÖR LÖPANDE ARBETSLÖSHETSPENSIONER

Pensionsansvaret för löpande arbetslöshetspensioner per 31.12.v fås genom formeln

$$(16) \quad \overline{V}_v^{UA} = {}^1\overline{V}_v^U + {}^2\overline{V}_v^U.$$

Pensionsansvaren ${}^1\overline{V}_v^U$ och ${}^2\overline{V}_v^U$ beräknas enligt formlerna (17) och (18).

Pensionsansvaret ${}^1\overline{V}_v^U$ beräknas för alla arbetslöshetspensioner som beviljats före 1.1.v+1 och som löper 1.1.v+1 eller senare:

$$(17) \quad {}^1\overline{V}_v^U = \sum E_v^{UR} \frac{\overline{N}_{x+1/2} - \overline{N}_w}{D_{x+1/2}},$$

där E_v^{UR} betecknar arbetslöshetspensionens årliga belopp utan utjämningsdel.

Pensionsansvaret ${}^2\overline{V}_v^U$ beräknas för övriga arbetslöshetspensioner för arbetstagarnas del enligt formeln

$$(18) \quad {}^2\overline{V}_v^U = \sum u_x k_{uw} S_v + k_1^U \sum u_x k_{uw} S_{v-1} + k_2^U \sum u_x k_{uw} S_{v-2} + k_3^U \sum u_x k_{uw} S_{v-3} + k_4^U \sum u_x k_{uw} S_{v-4},$$

där värdet på koefficienterna $k_1^U, k_2^U, k_3^U, k_4^U, u_x$ och k_{uw} ges i bilaga 2. I det andra summuttrycket används för koefficienterna u_x och k_{uw} de värden som getts för år v-1, i det tredje de värden som getts för år v-2, i det fjärde de värden som getts för år v-3 och i det femte värdena för år v-4.

Vid bokslutet 31.12.v kan för beloppet ${}^2\bar{V}_v^U$ användas ett approximativt värde enligt principen i följande formel

$$(19) \quad {}^2V_v^U = \Delta u_x \frac{\Sigma S_v}{\Sigma S_{v-1}} \Sigma u_x k_{uw} S_{v-1} + k_1^U \Sigma u_x k_{uw} S_{v-1} + k_2^U \Sigma u_x k_{uw} S_{v-2} \\ + k_3^U \Sigma u_x k_{uw} S_{v-3} + k_4^U \Sigma u_x k_{uw} S_{v-4},$$

där värdet för koefficienten Δu_x ges i bilaga 2.

**KOEFFICIENTER I ANSLUTNING TILL DE FÖRSÄKRINGSTEKNISKA
GRUNDERNA**

6. Koefficient för fonderad ålderspension

$$i_v = 0,0264 \quad \text{när } v = 2002$$

Nr 1146

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om storheter som beräknas för ansvarsfördelningen enligt 12 § lagen om pension för arbetstagare för pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 16 december 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 13 december 2000 om storheter som beräknas för ansvarsfördelningen enligt 12 § lagen om pension för arbetstagare för pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1105/2000) 6.3 punkten i bilaga 1 och 6 punkten i bilaga 2, av dessa 6.3 punkten i bilaga 1 sådan den lyder i förordning 256/2001 och 6 punkten i bilaga 2 sådan den lyder i förordning 1407/2001, som följer:

<i>Ikraftträdande</i>	december 2002 och den tillämpas första gången på pensionskassornas försäkringstekniska beräkningar som görs för år 2002.
Denna förordning träder i kraft den 31	

Helsingfors den 16 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Matematiker Pirjo Moilanen

Nr 1146

4675

Bilaga 1

**ÄNDRINGAR I GRUNDERNA FÖR ANSVARSFÖRDELNING ENLIGT 12 §
LAGEN OM PENSION FÖR ARBETSTAGARE FÖR PENSIONS KASSORNA**

6.3 ANSVARSSKULDEN FÖR LÖPANDE ARBETSLÖSHETSPENSIONER

Ansvarsskulden för löpande arbetslöshetspensioner per 31.12.v räknas enligt formeln

$$(12) \quad \overline{V}_v^{UA} = {}^1\overline{V}_v^U + {}^2\overline{V}_v^U.$$

Ansvarsskuldens delar ${}^1\overline{V}_v^U$ och ${}^2\overline{V}_v^U$ beräknas enligt formlerna (13) och (14).

Ansvarsskuldens del ${}^1\overline{V}_v^U$ beräknas för alla arbetslöshetspensioner som beviljats före 1.1.v+1 och som löper 1.1.v+1 eller senare.

$$(13) \quad {}^1\overline{V}_v^U = \sum E_v^{UR} \frac{\overline{N}_{x+1/2} - \overline{N}_w}{D_{x+1/2}},$$

där E_v^{UR} betecknar arbetslöshetspensionens årliga belopp utan utjämningsdel.

Ansvarsskuldens del ${}^2\overline{V}_v^U$ för övriga arbetslöshetspensioner räknas för arbetstagarnas del enligt formeln

$$(14) \quad {}^2\overline{V}_v^U = \sum u_x k_{uw} S_v + k_1^U \sum u_x k_{uw} S_{v-1} + k_2^U \sum u_x k_{uw} S_{v-2} + k_3^U \sum u_x k_{uw} S_{v-3} + k_4^U \sum u_x k_{uw} S_{v-4},$$

där värdena för koefficienterna $k_1^U, k_2^U, k_3^U, k_4^U, u_x$ och k_{uw} har getts i bilaga 2. I det andra summauttrycket används för koefficienterna u_x

och k_{uv} de värden som getts för år $v-1$, i det tredje de värden som getts för år $v-2$, i det fjärde de värden som getts för år $v-3$ och i det femte värdena för år $v-4$.

**KOEFFICIENTER I ANSLUTNING TILL DE FÖRSÄKRINGSTEKNISKA
GRUNDERNA****6. Koefficient för fonderad ålderspension**

$$i_v = 0,0264 \quad \text{när } v = 2002$$

Nr 1147

Inrikesministeriets förordning**om ersättning till den som producerar intressebevakningstjänster som behövs i förmyndarverksamheten**

Given i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 6 § lagen om ordnande av intressebevakningstjänster i förmyndarverksamheten av den 1 april 1999 (443/1999):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om den ersättning som av statens medel skall betalas till den som producerar intressebevakningstjänster som behövs i förmyndarverksamheten och om grunden för ersättningen.

Kostnaderna för intressebevakningstjänsterna ersätts inom ramen för det anslag som i statsbudgeten reserverats för ändamålet.

2 §

Betalning av ersättning

Magistraten betalar ersättningen till den som producerar intressebevakningstjänster enligt vad som bestäms i denna förordning. I landskapet Åland betalas ersättningen av länsstyrelsen.

Ersättningen betalas enligt magistratens beslut utan särskild ansökan.

3 §

Ersättningen år 2003

Till den som producerar intressebevak-

Helsingfors den 18 december 2002

ningstjänster betalas 0,50 euro per kommuninvånare i ersättning för produktion av intressebevakningstjänster, dock minst 135 euro och högst 201 euro per intressebevakning.

Om kommunen producerar endast en del av intressebevakningstjänsterna fastställs ersättningen till kommunen och de andra serviceproducenterna i förhållande till antalet intressebevakningar. Som invånarantal beaktas kommunens invånarantal enligt 18 § befolkningsdatalagen (507/1993) vid årsskiftet 2002—2003. Som antalet intressebevakningar beaktas kommunens och de andra serviceproducenternas intressebevakningar den 1 mars 2003 enligt registret över förmyndarskapsärenden.

Ersättningen betalas senast i juni 2003.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och det gäller till utgången av 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Regeringsrådet *Leena Lehtonen*

Nr 1148

**Inrikesministeriets förordning
om avgifter för notarius publicus prestationer**

Given i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med inrikesministeriets förordning föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning ingår bestämmelser om när de prestationer som utförs av notarius publicus vid ett ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde skall vara avgiftsbelagda, med undantag av de avgifter som notarius publicus uppbär för styrkande av köp och delgivning, om vilka bestäms särskilt.

2 §

Avgiftsfria prestationer

För mottagande av utsaga om erkännande som avses i 15 § lagen om faderskap (700/1975) och för verkställande av hörande samt mottagande av godkännande enligt 18 § lagen om faderskap uppbärs ingen avgift.

3 §

Avgiftsbelagda offentlighetsrättsliga prestationer

För notarius publicus prestationer uppbärs följande fasta avgifter:

- 1) för protest 18 euro;
- 2) för öppning och stängning av tresorfack 37 euro för det första facket och för varje följande fack 5 euro;

Helsingfors den 18 december 2002

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

- 3) för styrkande av meritförteckning 20 euro;

- 4) för vederhäftighetsbetyg 8 euro;
- 5) för styrkande av riktigheten hos en underskrift 5 euro per underskrift;
- 6) för styrkande av riktigheten hos en kopia av en handling 1,8 euro per sida, dock högst 18 euro per handling, samt
- 7) för intyg (apostille) som avses i konventionen om slopande av kravet på legalisation av utländska allmänna handlingar (FördrS 46/1985) 8 euro.

För kontroll i ett offentligt register i samband med styrkande av riktigheten hos en underskrift uppbärs en avgift som motsvarar de kostnader som föranleds av kontrollen.

För andra prestationer uppbärs en avgift som motsvarar den enskilda prestationens självkostnadsvärde.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till utgången av 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder ikraft.

För en prestation som beställts innan denna förordning har trätt i kraft uppbärs avgift enligt den avgiftsförordning som gällde före ikraftträdandet.

Regeringsrådet Leena Lehtonen

Nr 1149

**Kommunikationsministeriets förordning
om Banförvaltningscentralens avgifter**

Given i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om Banförvaltningscentralens avgiftsbelagda prestationer och om grunderna för dessa avgifter.

2 §

Offentligrättsliga prestationer som prissätts enligt självkostnadsvärde

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer, för vilka Banförvaltningscentralen uppbär en avgift som bestäms enligt prestationens självkostnadsvärde, är

1) teknisk kontroll och tekniskt godkännande av rullande materiel och bananordningar som inte ägs av staten och som inte förvaltas av Banförvaltningscentralen men som används på statens bannät och som omfattar

a) typgodkännande av ny rullande materiel och nya bananordningar och

b) kontroll och godkännande av ny rullande materiel och bananordningar som är i bruk,

2) kontroll och godkännande av privatspår och säkerhetsanordningar som används i samband med transport av farliga ämnen,

3) säkerhetsintyg för koncession för trafikidkare,

4) tillstånd för anslutning av spår för privatbana,

5) kontroll av privatjärnvägar,

6) tillstånd för en plankorsning,

7) tillstånd till undantag från tågsäkerhetsstadgan,

8) tillstånd till undantag från hälsokrav,

9) kontrollavgiftsverksamheten inom kollektivtrafiken,

10) marknadsövervakning i enlighet med 11 § lagen om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet (561/2002), samt

11) beslut i ett sådant rättelseyrkande som avses i 13 § lagen om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet.

För prestationerna i punkterna 1, 4, 6, 7, 10 och 11 i 1 mom. uppbärs en grundavgift som motsvarar det fasta, genomsnittliga självkostnadsvärdet och som baserar sig på införskaffande och granskning av information som hänför sig till prestationen samt av det arbete som föranleds av beredningen av beslutet. Utöver grundavgiften görs en timdebitering om prestationen kräver en större arbetsinsats än den som beaktats i grundavgiften. Grund för timdebiteringen är de arbetskostnader som hänför sig till prestationen, en del av de gemensamma kostnaderna och övriga kostnader dividerade med antalet använda arbetstimmar. Dessutom uppbärs resekostnader enligt statens resereglemente. Endast timdebitering används för prestationerna i punkterna 2, 3 och 8 i 1 mom. Avgift debiteras för minst en timmes arbete. För kontrollavgiftsverksamheten inom kollektivtrafiken uppbärs de kostnader som föranleds av verksamheten ökade med deras andel av Banförvaltningscentralens administrativa kostnader.

Avgift behöver likväl inte tas ut för teknisk kontroll och tekniskt godkännande av museimateriel som används på statens bannät, om syftet med sökandens verksamhet är att främja järnvägs-kulturen huvudsakligen utan att skaffa sökanden vinst eller annan omedelbar ekonomisk fördel.

Nr 1149

3 §

Avgiftsbelagda prestationer som prissätts på företagsekonomiska grunder

Prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och som Banförvaltningscentralen prissätter på företagsekonomiska grunder är

- 1) tillstånd för korsande ledningar,
- 2) kontroll av cisternvagnar på begäran av mätteknikcentralen,
- 3) sådan kontroll av rullande materiel som används på privatspår som utförs på begäran av ägaren till materielen,
- 4) kontroll av privatbana och anläggningar på begäran av ägaren,
- 5) överlåtelse av nyttjanderätt till lokaler, byggnader, konstruktioner, markområden och bebyggda fastigheter,
- 6) nyttjande- eller servitutsrätt eller annan motsvarande rättighet som beviljas i fråga om jordegendom, överlåtelse av sten, grus och andra jämförbara substanser samt försäljning av virke,

7) sändande av dokument och annat material, samt

8) andra prestationer av Banförvaltningscentralen som grundar sig på ett uppdrag.

4 §

Avgifter för avslagsbeslut

Avgifter som avses i denna förordning uppbärs också för beslut om avslag på ansökan.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till och med den 31 maj 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Regeringsråd Hannu Pennanen